

Educació Infantil (Àngels Geis)

Participació i performance... dos noms, dues maneres de fer-nos veure el ritme Vedruna, dues paraules que suggereixen acció i que es transformen en verbs com: repensar-se, preguntar-se, ajustar-se a les noves necessitats, és a dir, no estar-nos quiets. Això és el que heu transmès durant tot el dia d'avui. Ens heu suggerit, amb el ritme i el moviment i amb la presència de diferents veus, que l'Escola Vedruna és viva, que va endavant i que s'ajusta a les necessitats dels nous temps. Us preguntareu, però, com traduïm aquests verbs al dia a dia de l'escola infantil. Ja ho fem tot bé? I ara què?

Lluny de marcar patrons o mètodes a seguir, i recollint les aportacions de Schön o Malaguzzi quan parlen del mestre reflexiu i provocador d'oportunitats d'aprenentatge o d'uns mestres que saben per què fan les coses, us suggerim **6 reptes**, sis petites reflexions que poden servir-vos de punt de partida per continuar el debat a l'escola!

Entengueu-los, doncs, com una possibilitat per reinterpretar allò que vosaltres heu dit, com una construcció conjunta de tota la comunitat Vedruna.

—Repte 1: **La convivència.**

Sovint a l'aula ens aturem per parlar amb els infants, per escoltar els neguits d'aquell a qui li ha caigut la primera dent, per fer un joc de falda a la criatura que necessita una estoneta de carícies. Sovint flexibilitzem l'horari per tal que les famílies puguin gaudir dels seus fills (en especial a la Llar d'infants). Sovint, a l'EI, ens saltem allò programat perquè el clima de l'aula ho demana i sovint (o així hauria de ser) compartim amb l'equip cap on anem amb el grup, els neguits i dubtes que tenim sobre els infants, i no ens preocupa si els dos grups del mateix nivell fem exactament el mateix, el que ens preocupa i ens ocupa és com vivim infants i adults a l'escola, perquè això –i vosaltres ho heu dit– és la MARCA DE LA CASA. I així ens hem de preguntar encara de quina manera podem comunicar-nos més entre infantil, primària i secundària, quines accions podem portar a terme per tal que la petita comunitat que esdevé cada escola sigui una comunitat que es coneix i on hi ha comunicació entre els diferents membres, sigui ajudant-nos, col·laborant en moments puntuals o en moments quotidians. El repte és com **Viure i conviure a l'escola** com en una gran família. El repte, però, és també com organitzar-ho i fer-ho possible.

—Repte 2: **La comunicació.**

Quan sabem els noms de tots els infants, reconeixem allò que els fa únics, ens interessem per la seva família. Quan a les reunions de grup classe o en les entrevistes amb famílies els preguntem què volen saber, què els neguiteja o què creuen que hem de conèixer nosaltres del seu fill i no només ens ocupem de transmetre informació, de deixar clares les «normes» (poseu la beta als abrics!, no podeu portar l'infant malalt a l'escola!...) estem vetllant per una comunicació sincera, equitativa i respectuosa. El repte no és només valorar si cal repensar les reunions i entrevistes, sinó com ens sentim capaços cada un de nosaltres de canviar la manera de comunicar-nos i com ens podem ajudar entre l'equip.

Amb tot, però, tinc encara altres preguntes per a la reflexió. Famílies i mestres: **què comuniqueu cada dia?**, i ara no penseu en la documentació, ni les llibretes, ni els fulls informatius, ni el Facebook... penseu en: com parlo a l'infant de la seva família?, o bé, com parlo al meu fill de la seva mestra? Quin missatge no verbal dono quan entro i quan surto de l'escola o de casa?... i, com parlem amb el PAS o les persones de suport (monitors)... **QUIN TEMPS TENIM PER A CADA UN?**

—Repte 3: **El perfil del mestre.**

Heu parlat de les activitats d'aprenentatge, de la importància de la feina ben feta, de la necessitat de repensar-nos i d'actualitzar-nos, d'entomar els errors com a possibilitats, de l'autoavaluació. I les famílies heu valorat que els infants aprenguin a treballar en equip a l'escola i que ja tinguin responsabilitats des de ben petits. Això està bé tot i que ja sabeu que les criatures aprenen de nosaltres no pas per la quantitat d'innovacions que els mostrem (ep, que no dic que no calgui fer res!), sinó per com veuen a l'escola i a casa que els adults ens responsabilitzem de diferents tasques, que compartim i fem la feina entre tots, que comentem com ens agrada la feina ben feta i SOBRETOT que tot això ho fem contents, sense queixar-nos constantment.

És molt complex intentar definir quin és el perfil del millor mestre segons cada escola i ara tampoc no es tracta de fer un decàleg del bon mestre, però si haig de dir una cosa, i només una, us diré que **el perfil del millor mestre** és el d'aquell que va a l'escola content i sap riure amb els altres, que gaudeix de l'oportunitat de poder treballar en allò que li agrada i fa de la implicació una oportunitat.

—Repte 4: **La transversalitat.**

Heu estat molt clars en les actituds d'aprenentatge i sobre allò que cal que un infant aprengui a l'escola, però això ja s'ha dit durant el dia d'avui i no ho repetirem. Haig de dir, però, que he trobat a faltar una cosa i aquesta cosa serà el vostre repte per treballar la transversalitat de la millor manera que es pot fer a infantil. Us encomano, doncs, un gran repte (sobretot a parvulari), el repte de fer més present el JOC com a font d'aprenentatge. Un joc ric, en espais rics, provocadors de recerca i de preguntes, de benestar, de comunicació i de ciència per als infants. Espais de joc que possibilitin la creativitat i l'expressió dels diferents llenguatges.

Teniu també el repte de recuperar l'espai a l'aire lliure com a moment d'aprenentatge, no només «d'escampar la boira». Teniu, a més, el repte d'explicar a les famílies que les oportunitats de joc que oferiu als infants són grans possibilitats d'aprenentatge i que això no és perdre el temps. Un repte que demana valorar que a l'EI les noves tecnologies han de servir per a l'art, el joc, la documentació i la creativitat, que el multilingüisme és una oportunitat i que si a parvulari volem introduir una altra llengua ha de ser de manera significativa, és a dir, des d'allò quotidià.

I les famílies teniu el repte de confiar en els mestres quan ells defensen el joc com a proposta educativa.

—Repte 5: **El pla urbanístic.**

Entendre'ns amb el món, a l'EI, pot voler dir com veiem el barri o el poble, els seus serveis i els seus agents, i com ens hi relacionem, com donem a conèixer la natura o els mitjans de comunicació..., però també ha de voler dir, i vol dir, com conscienciem la comunitat educativa (que som tots) de quin ha de ser l'estil de vida que cal prendre a l'escola i com a persones per fer possible que el nostre planeta sigui sostenible. D'altra banda, entendre'ns amb el món vol dir també que cal que pensem com «entrem» l'entorn i el món en el dia a dia de l'aula.

Un infant d'avui necessita aprendre a tenir criteri i això no equival a tenir només informació, sinó que equival a saber actuar, decidir i raonar.

Nosaltres, per tant, a banda **d'ajustar les nostres propostes educatives** també ajustarem la manera de **mirar l'infant i de parlar d'ell**, tot recollint de cada un d'ells com aprenen coses, com aprenen a fer-les i, sobretot, com aprenen a ser.

Famílies, està molt bé que valoreu que els vostres fills aprenguin a fer servir aparells tecnològics a l'escola, però també heu de reivindicar més estones de pati, més sorral, més natura, que els infants surtin més bruts de tant jugar... perquè estan aprenent a ser.

—Repte 6: **La celebració.**

Està clar, i no cal ni qüestionar-ho, que a l'escola us cal celebrar allò que marca la vostra identitat, ja sigui des de la fe cristiana com des de les tradicions que ens identifiquen com a país. Però a banda de les accions i decisions que puguem prendre de com cal celebrar les festes «d'escola» a cada cicle d'infantil, hem de pensar que **la celebració** va més enllà.

Des de les primeres edats, ja a la Llar d'infants, cal ensenyar a les criatures a celebrar la vida, que vegin que no calen regals ni grans muntatges per ser feliç, que visquin una abraçada de bon matí i que escoltin un «que contents que estem perquè avui també has vingut!», i que això hi sigui cada dia. El nostre **moll de l'os** és la nostra actitud i el repte és que la nostra actitud ensenyi i transmeti que cada dia és bo per ser viscut. Gràcies per la celebració d'avui!